

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We hebben vandaag een hele moeilijke eerste lezing.
Het verhaal van Abraham die zijn zoon Isaäk
aan God moest offeren.

Ik weet nog goed dat ik over deze lezing eens moest preken.
Het was in Heemstede in de Bavo
in een donderdagmorgen viering.
Ik had daar altijd een hele aardige koster, Koen.
Hij is vorig jaar op hoge leeftijd overleden.
Maar goed, vlak vóór die viering
zei Koen de koster tegen mij:
"Wat een vreselijke lezing, hè,
over Abraham en zijn zoon Isaäk!
Dat je je zoon zou moeten opofferen aan God!
Vreselijk!
Jammer eigenlijk dat ze die lezing
in de Bijbel hebben opgenomen!"

Nou, daar sta je dan als priester.
Eén minuut voor de viering.
Het is alsof een pianist het pianoconcert van Beethoven
moet gaan spelen,
en dat de portier op het laatste moment nog even zegt:
"Wat een vreselijk stuk van Beethoven!"

Maar goed, ik zei tegen die aardige koster Koen:
"Ik ga zo toch proberen iets te zeggen
over die inderdaad moeilijke lezing.
Maar misschien dat je er dan
toch iets anders naar kijkt."
Nou, hij zou goed luisteren.
Na afloop van de viering zei Koen heel aardig:
"Inderdaad, nu kijk ik toch iets anders naar deze lezing.
Mijn complimenten."
Leuk, hè!

Nou, zo wil ik nu ook eens proberen
of ik met mijn preek u toch
op iets andere gedachten kan brengen.
Het gaat namelijk om twee zinnnetjes.
Helaas zijn die in onze verkorte versie weggevallen,
maar ik wil ze toch graag noemen.

Maar eerst nog even terug naar het verhaal.
Abraham en Isaäk gaan dus de berg op
om aan God een offer te brengen.
Twee knechten gaan met hen mee.
En dan na drie dagen zegt Abraham tegen zijn twee knechten:
"Ik zie in de verte de plaats waar ik moet gaan offeren.
Als jullie nu hier blijven,
dan ga ik met mijn zoon Isaäk verder de berg op
om te aanbidden.

En nu komt het:
Daarna zullen WIJ terugkeren.
Hooft u het! WIJ.
Abraham zegt niet: Daarna kom ik terug.
Nee, daarna komen WIJ terug.
Mooi, hè!
Abraham wist dat hij daar zijn zoon moest offeren.
Maar toch geloofde hij ook
dat ze samen zouden terugkeren.
Het laat iets zien van het diep gewortelde
vertrouwen van Abraham in God.

En dan komt het tweede zinnnetje.
Abraham loopt dan met zijn zoon Isaäk alleen verder.
En dan zegt Isaäk:
"Vader, we hebben vuur en hout voor ons offer aan God.
Maar waar is het lam dat we kunnen gaan offeren?"
U kunt zich voorstellen hoe Abraham zich voelde.
"Waar is het lam?"
Terwijl Abraham wist dat God van hem vroeg
om juist zijn zoon te offeren!

Maar dan zegt Abraham weer iets heel bijzonders.

Het tweede bijzondere zinnetje:

"God Zelf zal zorgen

voor een lam ten brandoffer, mijn zoon."

Abraham geloofde dat God Zelf een oplossing zou geven.

Dat God Zelf erin zou voorzien.

Dat is toen ook de naam van God geworden.

'God zal erin voorzien.'

In het Hebreeuws: Jehova Jireh.

Weer zo'n prachtig mooi zinnetje.

En dan staat Abraham klaar met zijn mes.

Je durft er bijna niet naar te kijken.

Maar dan, op het allerlaatste moment,

grijpt God in:

"Abraham, Abraham, raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets.

Nu weet Ik dat je Mij vertrouwt

en eerbied voor Mij hebt.

Want je was bereid je enige zoon aan Mij te geven."

God heeft het geloof en vertrouwen van Abraham

op de proef gesteld.

Maar Abraham is glansrijk geslaagd!

En dan ziet Abraham ineens een ram,

zeg maar een offer lammetje,

En dat ram zat met zijn horens vast in het struikgewas.

En daar zag Abraham inderdaad:

"God zelf zal wel voor een offerlam zorgen."

En zo hoefde Abraham niet zijn eigen zoon te offeren,

maar alleen dat ram.

Oh, ik denk dat God zo dankbaar was

toen Hij dat blindelingse vertrouwen van Abraham zag.

Abraham vertrouwde helemaal op God.

Door dik en dun.

Ook al zal Abraham dit gebeuren met zijn verstand
zeker niet hebben begrepen.
Maar toch vertrouwde hij op God.
En zo werd Abraham 'de vader' van alle gelovigen!

Ik denk niet dat God ons ooit zo op de proef zal stellen.
Abraham is natuurlijk ook de 'vader' van alle gelovigen.
Maar dit verhaal van Abraham wil ons wel bemoedigen.
Als wij eens in moeilijkheden zitten,
-en hoe vaak gebeurt dat niet,-
dan mogen wij van Abraham leren:
'Blijf vertrouwen op God.
Bij God komt het uiteindelijk altijd goed.
Ook al begrijpen wij er soms helemaal niets van.'

Tot slot nog iets over ons evangelie van vandaag.
De verheerlijking van Jezus op de berg Tabor.
Eigenlijk zien we daar hetzelfde.
Ook daar worden de leerlingen van Jezus voorbereid
om op God te vertrouwen, hoe dan ook.
Natuurlijk zouden zij eens gaan meemaken,
dat Jezus zou gekruisigd worden
aan dat kruis op Golgotha.
Goede Vrijdag.
Maar God wilde hun nu al even laten zien:
Dat zal niet het einde zijn.
Want na Goede Vrijdag zal Pasen komen.
Daarom mochten ze Jezus nu al even zien
in zijn glorie en heerlijkheid.
In zijn Verrijzenis.

Ik denk dat de Heer ons willen leren
dat wij vooral verder moeten kijken
dan de moeilijkheden die wij misschien nu
in ons leven moeten meemaken.
Na Goede Vrijdag komt Pasen.
En, God Zelf zal erin voorzien.
Amen.⁹⁰¹